

LTSR valstybės respublikos laikraštis

LIETUVŲ AMERIKOS LIETUVIŠKIS

Redakcijos ir Administracijos adresas: Rua dos Andradas 44 nr. 2º and. Laiskams: S. Paulo: Caixa Postal 3902. SEMANARIO LITHUANO Leidžia: LIETUVIŲ LITERATŲ GRUPĖ Atsakom. redaktorius: JUOZAS RŪŠKYS

I Metai São Paulo, 1928 m. Kovo mėn. 18 diena (Sekmadienis) 10 Nr.

Prisieklusis advokatas, Vilniaus advokatas

Dr. WLADIMIR DE THIME

1. Priima įvairių kalbų vertimus,
2. Veda visokias bylas, kaip su privačiomis taip ir su valdiškomis įstaigomis,
3. Rašo įvairius prašymus, skundus, įgaliojimus: ieško pinigų už kelionę Brazilijon,
4. Išieško pinigų už sužalojimą darbuose.

Praça da Sé 34, Sala 12, sobrelója.
São Paulo.

Didelė katastrofa Siaurinėj Ameri- koj

Zmonių aukų priskaitoma virs 500

MATERIALIAI NUOSTOLIOI SIEKIA 3 BIL. 700 Mil. dol.

New-Jork. Telegramos iš Los Angelos praneša, kad trūkus Franciskito Canyon didžiulio tvenkinio sienai, pasipylė į lygumas 7 milijonai kubinių metrų vandens užtvanka. Sugriauta ir nužasta labai daug namų, dirbtuvių ir žemės ūkių. Nuo šios katastrofos nukentėję keli miestai.

Los Andželos 14-III. Tvenkinio trūkimu pasiliejęs vanduo visiškai sugriovė 7 miestelius. Surasta dar 277 žmonių lavonai. Nuostoliai žymiai didesni ir siekia virš 10 milijonų dolerių. Los Anželos miesto valdyba asignavo 50 tūkstančių dolerių pirmosios pagalbos reikalams.

Prancūzijos Vyriausybė pasiuntė Suv. Am. Valstijų Prezidentui del vykusios katastrofos užduotos telegramą.

Los Andželos. 13-III.

Kaina 300 reisų.

giems prieš Lietuvą planams, pirmon galvón Lenkijai.

Sov. Rusija netik žodžiais bet Lietuvos darbas įrodžiusi palankumą atžvilgiu.

Lietuva taikingu būdu reguliuodama savo tarp tautinę padėtį visada sutiks Sov. Rusijos paramą.

Lietuvos savistovumo spaudimas visada neigiamai atsiliepij taiką ir pusiausvirą Rytų Europoje. Minint Lietuvos nepriklausomybės dešimtmetį Sov. Rusija įpattingai pabrėžia: Lietuvos Nepriklausomybės problema esanti taikos išlaikymo problema.

Rūpinasi emigrantų reikalais.

„Lietuvos Aido“ pranešimu, Vidaus Reikalų Ministerija rūpinasi pasiūsti Brazilijon - Urugvajuh ir Argentinon atitinkamą skaičių dvasiškių ir mokytojų. Kurie rūpintusi sukurti lietuvių bažnyčias ir mokyklas, kad galėtų mokintis ir švietis prigimtąja kalba išsiviečių vaikai.

Svečiai iš Lietuvos.

Nesenai sulaukė „P. A. L.“ redakcija tenai lauktus iš Lietuvos laikraščius: „Mūsų Rytojus“, „Lietuvos Žinias“ ir naujai išėjusį „Lietuvos Aida“. Tenka su pažindinti mūsų skaitytojus su „Mūsų Rytojus“ ir „Lietuvos Aida“. „Lietuvos žinios“ visiems pažystamos.

„Mūsų Rytojus“ pradėjo eiti 1927 metais Kaune. Savaitraštis skiriamas Lietuvos sodžiui, leidžia „Kaimo Žodžio“ bendrovė, redaktorius Antanas Bružas. Laikraščio kaina metams 4 litai. Tai Lietuvos spaudos fenomenas! Siemet, sulig žinių turi jau 72.793 prenumeratorius! Lietuvoje tokias kainlines — tikras stebuklas. „Mūsų rytojus“ tikrai geras, turiningas laikraštis. Sodžiui jis nepamažnomas. Vienitėlis laikraštis, kuris dirba tikrai kultūrinį darbą ir jis ištikruju pripratins liaudį skaityti ir kitus laikraščius. Turint galvoje, kad jį redaguoja gabus laikraštinkas A. Bružas ir kad jis turi beabejo gerus bendradarbius, galima drasiai pasakyti, kad už metų kitų „Mūsų Rytojus“ turės šimtus tūkstančių skaitytojų.

„Lietuvos Aidas“ ema vieton sustojusių „Lietuvos“ ir „Lietuvio“. Tautinės minties dienraštis, oficiozas, 8 puslapių „Lietuvos“ formato. Redaguoja Gustainis.

„Lietuvos Aidas“ buvo įsteigtas 1917 m. Vilniuje.

Būtų čia pravartu priminti, ka „Lietuvos Aida“ reikėjo išleisti žymiaj didesnį, užsieniu laikraščiu formato. Tuo tarpu Lietuvoje visi laikraščiai labai mažo formato.

Taigi bent vieną Lietuvai dienraštį pravartu būtų turėti panašų didesniems užsienio dienraščiams.

(Žiūr. 3 puslapi)

I Tautą.

Sunki buitė to krašto, kur svetimieji valdo. Toks kraštė buvo Lietuva. Vyriausioji karta gerai atsimena, kada lietuviams, ypatingai katalikams vargu gyventi buvo: tikėjimas suvaržytas, gimtoji kalba paniekinta; visur viešai svetimieji vyravo.

Jiems buvo suvaržyta žemė pirktis; atėjūnams buvo ji dalinama. Mūšiška buvo verčiami keliauti svetimon šalin. Kas žadino žmones susiprasti, kad skriaudžiamai, tas buvo baudžiamas kalėjimu ir tremiamas svetur.

Toki buvo Lietuvos vargai ligi didžiojo karo. Didysis karas, lyg baisus ugnies tvanas, užliejo, kuone visa pasauli.

Jis nudėgino, suardė ir mūsų Tėvynę, daug žmonių pražudė. Kietai slėgė ją svetimųjų jungas kelerius metus.

Bet jau karo sukuryje lietuvių tauta siekė savo Tėvynę ištrokštosi laisvės. I ją kelias senai buvo ruošiamas geriausiu jos sūnų ir dukterų.

Karui baigiantis, pasklydus obalsiui po visą pasauli, jog kiekviena tauta turi teisės būti laisva, Lietuvos Taryba paskelbė Vilniuje Lietuvą nepriklausoma valstybe su sostine Vilniuje. Tai atsitiko 1918 metais vasario m. 16 d.

Šioji žinia pasklydo ne tik mūsų krašte, bet ir visame pasauly. Džiaugėsi mūsų nuvargintoji šalis, džiaugėsi ir visi susipratę lietuviai, likimo išsklaidyti svetimose šalyse.

Lietuvių tauta pasakė: noriu būti laisva ir nepriklausoma, kaip mano protėviai senovėje, kad buvolaisvi ir nepriklausomi. Pati noriu valdytis, pati tvarkytis, svetimųjų nevaržoma.

Ir štai 1918 metais vėlyvą rudenį, kai visos šalyse sutiko baigti karą ir sutaikon sueiti, mūsų Valstybės Taryba Vilniuje sudarė pirmą tautišką vyriausybę, ministerių kabinetą. Mūsų jaunutė, dar neprityrusi valdžia daug rūpesnio turėjo: be pinigų,

be paramos teko jai kurti visos valdymo sritys, ginkluota pajėga steigtis, ginti Lietuvą, visokių priešinukų apsupta. O jų be galo daug buvo. Visi norėjo sunaikinti atgimstančią valstybę.

Dar nespėjusi apsiginkluoti ir susirikiuoti mūsų valdžia buvo priversta palikti Vilnių ir atsikelti Kaunan. Čia teko visiems, kas atjautė Nepriklausomos Lietuvos garbę, spiestis apie savo vyriausybę.

Vyriausybės balsan veikiai atsiliepė būriai savanorių, pasiryžę ginti savo Tėvynę. Tie savanoriai padėjo pradžia mūsų kariuomenėi. Daug jų žuvo už Tėvynę — tai rodo ir karių paminklai — ir garbingai jų apgyvė. Garbė jiems, garbė ir visai mūsų tautai, dosniomis rankomis stiprinusiai mūsų karžygius karius, garbė mūsų užjūrio tautiečiams, Amerikos lietuviams, tiesusiems Lietuvai Nepriklausomybės kovoje gausingą pagalbą ranką. Didelėmis lietuvių aukomis atstatyta nepriklausoma Lietuva. Branginkime ir auklėkime ją toliau, sendamies stiprybės išpraicitis, kaip sako mūsų tautos himnas. Su rimtu džiaugsmu šiandien švenčiame dešimties metų sukaktuves to laiko, kai buvo paskelbta mūsų nepriklausoma Tėvynė. Mūsų džiaugsmas rimtas, nes šviesiame iškilmingos šventės paveikale matyti dar ir tamsus debes, kurs temdo mūsų skaidrią nuotaiką.

Jis primena mums, jog dar neturime Vilniaus, kur mūsų protėviai, didysis Gediminas, svajoję ir išsavajoję didinę ir garbingą Lietuvą. Stipriai tikėdami, iš vieno dirbdami, Vilniaus būsimę verti, atgausime jį.

Šiandien Lietuvos atsikėlimo šventė. Verta pasidžiaugti ir sužadinti savo sieloje visa, kas yra joje geriausia. Argi neverta džiaugtis, kad niekam nebervaržoma tikėjimo laisvė, kad gimtoji kalba yra valstybės kalba, kad žemė dalinama ne svetimiems, kaip prie svetimųjų buvo, bet savo krašto žmonėms artojams? Visa tai rodos galima, kada Lietuva tapo nepriklausoma valstybe. Už mūsų protėvių

Kas girdėti Lietuvoje.

Sovietai del Lietuvos Nepriklousomybės.

„Lietuvos žinių“ pranešimu „Izvietija“ minėdamos vedamą nuodėmes kitados ji buvo prarasta, mūsų atgyjančios tautos dorųjų vaikų darbas ir žygiais vėl yra ji atstatyta.

Apvaikščiodami šia atsikėlimo šventę, nepamirškime tų didžiųjų tautos vyrų ir dukterų nuopelnų.

Nepamirškime, jei mylėsime Lietuvą taip, kaip jie mylėjo. Mes laimingesni už tuos laisvės ieškotojus, kurie jos troško, bet neišvydo. Laimingesni, nes gyvename jau išvadotoje Lietuvoje. Bet ir mūsų atsakymas prieš Dievą ir tautą yra didesnis; negu anų: nuo mūsų vienų pareina Lietuvos likimas, mums nebeliudo svetimieji dirbti savo tėviskėje.

Žinome, kad ir išvadotoje ne visiems gera gyventi, kad yra nemaža skurdo ir vargo. Bet žednoje šalyje yra tokios negerovės. Tačiau ne pavydas, ne rietenos yra kelias visokiems vargams šalinti. Nuosirdus rūpesnis eiti savo pareigą, kur esi pastatytas, yra geriausia priemonė pakelti viso krašto gerovei. Tas yra tikras kelias, nes jis veda į visos Lietuvos stiprinimą. Pasiryžus juo eiti reikia turėti geros valios, kantrumo ir didelės vilties. Reikia įveikti savo mažus

reikalus, kad tarptų didieji Lietuvos reikalai.

Tautos vienybė turi būti nepriklausomos Lietuvos pagrinda. O ji reikalauja mokėjimo klausyti ir susiklausyti. Tik toji tauta stipri, kuri išmano tokios drausmės reikalą. Dievo apvaizda lig šiol lenkė mūsų tautos žingsnius į gerovę, lauką ir toliau dar į geresnę ateitį, kol mes būsimė ištikimi savo gerajai valiai.

Be Apvaizdos argi būtume galėję mes nualinti, suskurde pakilti ligi visiškos gimtojo krašto nepriklausomybės?

Šiais žodžiais norėjau prabilti į mylimąją tautą mūsų tėvynės atsikėlimo šventėje.

Sveiki sulaukė tos garbingos iškilmės!

A. Smetona,
Valstybės Prezidentas.
Kaunas,
1928 m. vasario 16 diena.

Nuo Red. Aukščiau tilpęs Lietuvos Respublikos Prezidento žodis į tautą buvo šių metų vasario m. 16 d. tilpęs Lietuvos spaudoje, kurį nors ir vėlai gavę perduodame lietuvių dalelei Brazilijoj.

J. Rūškys.

I Brazilija.

Tai lemiamieji žodžiai. Jais pareiškia daugelis mūsų brolių galutiną nusistatymą Lietuvoje. Nuo šiu žodžių prasideda nauja tūkstančiams mūsų brolių gyvenimo era. Šie žodžiai svaigin, temdo protą, kai užburtas, pasakingas raganų kalnas, kaip stiprus krupnikas, kai demoniškas pabučiavimas. Ir su tuo tai apstemusiu protu beveik visi mūsų tautiečiai įsėda į lietuvišką traukinį ir išlipa į pasakingos Brazilijos krantą.

Ar pagalvoja nors vienas, kas tai yra emigracija? Kas tai yra išvažiuoti į tolimą svetimą šalį į svetimas, nežinomas sąlygas, tarp svrtimų, nežinomų žmonių, be kalbos, be lėšų pragyvenimui, be jokio pasiryžimo? Ne, nieks negalvoja! Tai aiškiai tenka patirti iš tika atvažiuavusių. Atrodo taip. Mūsų emigrantui atsiskirti su Tėvyne ir vykti tolimon nežinomon šalim, buvo pasirušta tik tiek, kai kaimynui pas kaimyną nueiti pypki parūkyti, berniukams į vakaruškas svetiman kaiman nudūlinti, merginoms linų kūlimo talkon pas kaimyną nubėgti, o šeimynai pas gerą tetą, ar į uošviją ant užgavėnių „blynų“ nuvažiuoti.

Sulyginimai juokingi, bet teisingi, sprendžiant iš gautų išpūdžių kelionėse ir sutinkant „grinorius“ Brazilijoje.

Kasgi yra toji emigracija?

Atsakyti į šį klausimą pilnu moje labai sunku. Tektų apie tai parašyti nemažą knygą. Laikraštyje į tai atsakysiu tik bendrais, vieną mažą atsakymo dalelę apimančiais, posakiais.

Emigracija, tai skaudi realė gyvenimo mokykla. Tiesą, šią mokyklą nelenita visiems išeiti. Ją išaina tik ar tai likimo nublokšti, ar tai linosu noru jai pasidave, ar tai nežinomai, nesuprantamam ir nematomam būdu atsidiure žmonės tautos pertekliaus kategorijoje. Dauguma ton

mokyklon pakliūva tokių, kuriem rodos, kad nėra blogesnės šalies, nėra sunkesnių gyvenimo sąlygų, kai jų Tėvyneje. Ir kad nėra geriau pasauli, kai ten, kur jis pasiryžo važiuoti, arba ten, kur labai labai toli ir visi važiuoja.

Gyvenimas — kova už būvį; emigracija — mokykla kovai dėl gyvenimo. O ten, kur kovoja, ma, ne kiekvienas „griešnas“ žmogelis gali leisti, neapskaičiavęs savo fizinių ir moralinių pajėgų. Kas šią strategiją neims galvon, tą emigracija sunaikins amžinai, pavers į dulkes, tas neišlaikys šia realę gyvenimo mokyklą, pralaimės gyvenimo kovą.

Ne kitaip žiūri į šita klausimą ir tokios tautos kaip vokiečiai ir japonai, kurie išsimėtę po visą pasauli. Įpatinai gerai pasiruošia emigracijai japonai.

Visųpirma Japonijoje emigrantai parenkami ir paruošiami emigracijai. Emigrantas turi būti sveikas kūnu ir siela, atkaklus, pasiryžęs gyvenimo kryželiams svetur, tvirtas dvasioje Tautos karzygis. Valstybė jam duoda visą galimą materialę ir juridinę paramą tauta įskiepyja į jo širdį karštą Tėvynės meilę. Emigrantui sakoma: „Atimink, kad esi garbingos japonų valstybės ir tautos sūnus! Atsimink visada, kad esi japonas, mylėk savo kalbą, jos neužmirėk, nesigėdink! Atsimink, kad esi būsiančių šimtmečiais milijonų japonų emigrantų avangardas — tai syk ekonominio, tautiniai - kultūrinio japonų tautos svetur gyvenimo kelius istiesiems amžiams“. Panašiai daro vokiečiai, prancūzai ir italai.

Iš Lietuvos emigracija nepageidaujama. Bet ji buvo ir bus ir vargu jos nusikratysime. Bet vyriausybė, visuomenės organizacijos, tautos vadai, pagaliau pavienis broli, lietuvi, keldamas skvernus emigracijon, — visi ruoškite, visi ruoškimės avangardui Tautos kartu kartoms. Ruoškimės visi: fiziniai darbininkai, komersantai, pramoninkai, inteligentija išeiti karčią gyvenimo mokyklą. Išidėmėkime gerai, kad

ne tuščios svajonės, socialės idejos, bet šaltas protas, realybė gyvenimo, nenuilstamas triušas lemia mūsų ateitį.

Tai tiek iš esmės. Dabar ketetas praktiškų konkrečių patarimų. Kas jų nepriims — galės, bet bus vėlu.

Jautiesi galys žmoniškai pragyventi, turi fizinius trūkumus, silpną valią, stokuoja tau pasiryžimo, jautiesi naudingas Tėvyneje — sėdėk namie.

Ruošdamasis emigracijon niekada nesivaduo k mintimi, kad tik Tėvyneje blogai, o kitur visa veltui gaunama: prašyte prašo prie darbo, brangiai moką, aukšas rieškučiomis sėmiamas, turtas kupetomis kraunama. Jeigu blogiau neįsivaizduoji svetimų, tolimu kraštų gyvenimą — nevažiuok. Jeigu realiai galvoji — įsivaizduok ir visą kelią manyk, kad važiuoji į svetimą, nežinomą šalį, sunkaus vargelio vargti — lengviau sunkumus nukesi, rades geriau — irgi nesigraudinsi.

Jeigu turi šiek tiek ištekliu, atsargiai likviduok turtą, dėk skatikėli prie skatikėlio; kelionėje taupyk pinigus atsidedęs, kad neipultų į didelę nelaimę, išlipes į svetimos šalies krantą.

Baugu žiūrėti, kai keleivis, ypač mūsų lietuviai, kelionėje beprotiškai aikvoja pinigus girtavimui, o išlipes į krantą be cento kišeniui, atsiduria baisiausiaje padėtyje ir už niekus parduoda atvežta turteli, kad išsipirkti tolimesnę kelionę, valgi.

Svetimoje šalyje.

Išlipes iš laivo svetimoje šalyje būsi apipultas visokių viešbučių agentais, tau siūlys pigią nakvynę, griebis daiktus panėšėti, neklausyk; jei gali, atlikie viską patsai, nes tavo apvog, arba nežmoniškai nuplėš už patarnavimus. Nakvydėje, užsakydamas valgi ir gerimą, pirma pasiderėk, nes kitaip sumokėsi dešimteriopą kainą.

Važiuodamas į svetimą šalį sužinok tos šalies lietuvių organizacijų adresus, jei nežinai, atvykęs pirmon galvon suieskok ir eik į lietuvių organizaciją,

tikrųjų „viėni progresio“ sargai, kad tuo būdu duoti jiems laisvą ateičiai veikimą, o patiems kurti tikrai nepartinę, rimtam lietuvių visuomeninio darbo ugdymui organizaciją.

Bet netrukus pasirodė, kad žmonės gali tik daug kalbėti, kitus juodinti ir provokuoti, bet anaip tol ne rimtą darbą dirbti. Patupčioje vietoje trejetų sąvaidių ir visiškai sutrukde organizacijos veikimą, pasitraukia.

Naujas „Aušros“ C. Tarybos pirmininkas p. Šablevičius pasitaręs su buv. C. V. bos pirmininku J. Rūškium, paveda jam eiti pirmininko pareigas.

Šį p. Šablevičiaus ir J. Rūškio žygi reikia skaityti, kaipo tikra ne dviprasmi pasiryžima Brazilijos lietuvių organizuotą, darbą nors grabe tebesantį, nors stačiai pasakingai sunkiose aplinkybėse, kelti, gaivinti ir vėl pastatyti ant kojų.

Liūdna begalo istorinė praeitis. Bet yra viltis, kad Brazilijos lietuvių organizuoto darbo ateities istorijos lapuose bus galima užrašyti vaisingus darbus, nes yra žmonių lietuvių tarpe, kurie nejuokais nori dirbti lietuvių visuomenės gerovei. Tik metas būtų pačiai visuomenei blaiviai pasižiūrėti į ateitį ir pažinti tuos, kas nori į tą ateities darbą idėti savo sielas.

Aloizasa

kodel jis nelinksmas?

Tyli naktis. Tik žvakždės aukštai,
Kad jas nieks nevaržo
Sau mirga laisvai.

Ramiąją tylą drumsdžia tiktai
Netoli, aplinkui svirplių
Ir įvairių roplių balsai.

Rodos, jau viskas sumigo
Išėtis naktuzės pavėsy,
Nes dienos karštis daugel įgrįso.

Gyvenimo skaudžiai apviltas žmogelis
Dar sėdi nuliūdęs mūriniam pasieny
Tvirtai suvaržytas nelaisvės vadelių.

Dar tiek jis laimingas,
Kad mintys jo laisvos!
Joms gali palinksmint dieneles vargingas.

Jų dėka jis mato dar save jaunutį,
Apleista tėvyne, malonę bakūžę,
Kur viską prazudė kovoje už buitį.

Jis laimės ieškojo toli nuo tėvynės.
Bet tuo apsiriko vargšas-bedalis;
Rado nelaimės didžiausias pustynes.

Kasdieną jis liūdi negimtam krašte.
Kentėdamas s'riauca žmonių.
Tik linksmi jis šypsos maloniam sapne...

Alta Mirā
1928 m. I-22 d.

Atmintis.

Šį pavasarį ankstybą
Dar Lietuvoj gyvenau.
Prieš bakūžę, ties sodyba,
Ten klevelį sodinau.

Toj pievelėj, kur nuo mažo
Daugel troškau ir maniau,

Bet gyvenimo prislėgtas
Tai apleisti privalau

Auki, kleve plačiašaki
Ir bujoki kuo laisviau.
Draugams būki tu atmintis
Kad tarp jųj gyvenau...

Alta Mira A. M.
1928 m. I 31 d.

užsirašyk nariu, prašyk patarimo ką toli tu daryti. Duotus patarimus sunaudok; niekada nesiklausyk pašalinių asmenų patarimų, nes daugumoje jie netikslūs.

Neiškok pirmose diense gerų uždabių, nors tokius tau ir zadėtu, griebkis už pirmojo darbo. Nes gerų beieskodamas, neteksi ir menko uždabio.

Pastojęs nors į menko uždabio darbą, nemesk jo tol, kol nebūsi plačiau apsipažinęs su šalimi, pramokęs bent kiek kalbos, susitaupeš šiek tiek pinigų. Nes bastydamas iš vietos į vietą, atsidursi sunkioje padėtyje ir niekad neuždirbsi pinigų juodai dienai.

Emilio Salgari
J. Rūškio vertimas

Mėlynųjų kalnų brangenybė.

I

VĖTRA

— Taip, brolyčiai, bus blogai; ties laivo prysakiu šokinėje rai nuota žuvis, o tai blogas ženklas, — kalbėjo užkimis bosas.

— Pas jus, bocmane, amžinai blogi ženklai! Tik ir žinote kitus bauginti, — pasityčiodamas pasipriešino jaunas, skambus balsiu-kas.

— Tu tai daug supranti vandenyje ir geriau už mane paaiškinsi? — tylėtu geriau, pienburni!

— Koks aš jums pienburnis, juk jau 17 metų ir man sukako? O antra, jūs, bocmane, visai pamirštate, kad aš taipgi jūrininko sūnus. Reiškia mano gyslose teka kraujas irgi jų...

— Jūreiviol Juk tavo tėvas greičiausiai toliau Valdavijos ir nosies neparodė? Reiškia, apart paprastos eldijos didesnį laivą ir nevaldė... Ir-gi mat jūrininkai!

— Kodėl gi jūs niekinate mano tėva, juk jūs jį visai nepažinojote? Tai nepadoru iš jūsų pusės, bocmane. Visu pirma jis buvo toks pat čilietis, kaip ir jūs...

— Galį būti. Bet aš jau keturiasdešimt metų kai plaukioju jūrose, o delto manau, kad lygintis su manim...

— Bet ir mano tėvas gimė tuose pat metuose, ką ir jūs, bocmane.

— Bet kas gi po šimts pypkių, tu Emilijau vėl pradėjai dantis į mane aštrinti? Pamiršai turbūt, kokia sunki man ranka? Tai aš priminsiu!

— Perdaug jau jūs, bocmane, piktas! Stačiai, žodelio jums pasakyti negalima...

— Nutilk, netikęs vaikėzel!

— Žiūrėkit, neapsirikite mane taip vadindamas...

— Nutilk, sakau tau nenau-dėli!

Istorinės medžiagos žiupsnelis.

(Užbaiga)

Pergyvenus kryžį „Aušra“ pradeda atbuoti. Pirmininko pareigoms eiti ir būti kartu „Brazilijos Lietuvio“ redaktorium, C. Taryba patvirtina J. Rūškį. Pasmardoma būstinei butas, padidina ir žmoniškai jau išleidžiama 10-as laikraščio numeris. Darbas atgyja, žmonės būriais lankosi draugijon, stoja nariais. Antagonizmas, neapykanta slūgsta. Iykyksta visuotinas susirinkimas. Papildoma valdomieji organai; įeinanaujos inteligentinės pajėgos, šių laikų „madnu“ žodžių „fasistas“ pravardžiuojamas. Pirmininku ir redaktoriu vienbalsiai išrenkamas J. Rūškys. Visųpirma dedama pastangos išgauti leidimą rengimui lietuviškų pramogėlių. Bet po visos „katastrofos“, policija jau netiki „nepartinei“ organizacijai ir prie visų pastangų gaunama neigiami atsakymai, pabrėžiantį „Aušros“ aušra „milžiniška elektros banga besiveržiančią kairiaja kryptimi į žvaigždynus“.

Naujai Centro Valdybai iš karto įsiskaičius į „Aušros“ statutą buvo aiškiai matoma, kad ten parašyta daug nesąmonių visai nesutinkančių su gyvenimo reikalais. Vyriausybei paspaudus, dar aktuoliau kilo pirmon galvon nutidėtinas statuto pakeitimo reikalas. Iškelus tą klausimą bet-

drame C. Valdybos ir Tarybos posėdy, du iš vadovaujamų organų narių stoja „piestu“ prieš tą projektą, visai nepaįdydami, kad to reikalauja rimtas organizacijos darbas. Pralaimėję posėdy, „opozicionieriai“ apeliuoja į „liaudi“ radę talkininkų, kelių vėjo pamušalu tarpe. Čia jau apart žodžio „fasistas“ vartojama provokacija ir demagogija. Leidžiama gandai lietuvių tarpe, kad J. Rūškys veikia su Smetona susitaręs. Jis būk pasiutes Kaunan Smetonai visų „neišistikimųjų jam Lietuvos piliečių sąrašus, o Rūškys už tai gaves nuo Smetonos „dovanas“ kelis tūkstančius milereisų.

Tokių ir panašių nuodų pilama į jaunos, silpnos lietuvių organizacijos širdi.

Beabejo, kad S. Paulo „susipratusių“, lietuvių visuomenę ši demagogija veikė teigiamai. Prie „atakos“ prisideda ir korespondentas per Argentinos komunistų „Rytojų“

Matant, kad tokiose sąlygose sandarinas darbas neįmanomas „Aušros“ C. Valdybos ir Tarybos lietuvių labai rimtai pasiryžę dirbti nariai Vasario mėn. 5 d, visuotiname susirinkime atsikako, užleisdami vietą „susipratusiems“ jauniems „progresistams“. Pasitraukusieji C. Valdybos pirmininko J. Rūškio pasakojimu, pasitraukė todėl, kad iš tikrųjų užleisti vietą kitiems, kurie jau iš-

— Nustokite bartis, tad aš taipgi nutilsiu.

Ir šis gūdas tarp bocmano Retono ir jauno jungos Emilijaus galėjo užsitęsti gan ilgai visos igulos pajuokiniui, jeigu nebūtų jį nutraukęs staigus kapitono pasirodymas.

„Andalūzijos“ kapitonas buvau idomus čilietis, kurio gyslose tekėjo daliniai ir ispanų kraujas. Jo bronziniame veide spindėjo neuramdama energija ir drąsa, kaip pridera senesniems Andų karžygiams, o juodoje akyse dar spindėjo jaunystės ugnis, nors jau jam sukako penktas metelių desėtkas.

Aukšto ūgio, placių pečių, stiprus, muskulingas, pajėgus, tad neveltui jį lygindavo Andų jauciui-pūnui.

Grėžus jo veidas buvo apaugęs tankia juoda barzda, nors ant galvos plaukai jau pusėtinai buvo prazilę.

— Ir vėl tarp jūsų su Emilijo nesusipratimas? — kreipėsi jis į Bacmaną.

— O jūs, ponsi Xoze, užginkite šiam vaikėzui man priešintis, tad ir nesusipratimų tarp mūsų nebus, — atsakė Retonas.

— Kame gi dalykas?

— Taigi šit, aš sekau, kad rainuotoji žuvis šokinėja vandens paviršiu, kad tai bl gas ženklas, o Emilio...

— Rainuotoji žuvis? — su matomu išgašciu perkirto kapitonas ir puolėsi prie laivo krašto.

— Tas tai ir dalykas, kapitone. — pasižiūrėkite patsai, iššiti tuzinai jų šokinėja aplink ties laivo priekiu.

— Taip, taip. Negerovė. Vienok ant dangaus dar jokio debesėlio nėra, o ir vėjelis vos dvelkia.

Bet, suprantama, visa tai gali pasikeisti per vieną minutę. Mes priplaukėm vietą, kur audros — paprašči-usias apsiroikimas. Iki Naujosios Kaledonijos dar liko apie pusantro šimto mylių. Galime ir nedaplauti laimingai.

Suraukes kaktą kapitonas ilgai siūrėjo į besokinėjančius žuvis, benardančias aplink puikų laivą „Andalūzija“.

Šios žuvis lig trijų metrų ilgumo, plėkščios, smailomis žilomis, apaugę smulkiais žvynais, dalinai panašios į didžiules varles. Nors mėsa jų neskanu, bet Naujosios Kaledonijos gyventalai noriai jas žvejoja, kadangi pasitaiko ekzemploriai iki 150 kilogramų sunkumo. Šios žuvis paprastai gyvena labai giliai ir tik prieš audrą išplaukia į paviršių, tarsi perspėdamos jūreivius apie besiantantį pavojų, o gal ir maisto pasimedžioti.

— Na ir ką, kapitone, klystu aš? — užklausė bocmanas.

— Ne, Retone, tu neklydai. Aš niekad ir neįtariau tavo panašiose klaidose, — atsakė kapitonas. — Bet kagi mums daryti? Buvau manęs plaukti į rifus, kurie tesiesi paraleliai krantų ir tarp jų pralaukti kol praeis audra. Vienok yra baimės, kad ten bus dar pavojingiau, — atvirėje jūroje yra vilties išlikti, o tarp uolų gali „Andalūzija“ sutrupinti į šipulius. Todėl laikysimės krypties į Bualabos ilanką. „Andalūzija“ jau nevienu andrai atsilikė, tikiuosi ateiturs ir šį kartą...

— Ir aš taip manau, donai Xoze. Griebsimės apsaugos priemonių ir Dievui padedant, išliksime... Bet, štai, jau ir debesys kyla. Na laikas prie darbo. Oi, ir griaustinis dunduliuojal

Ir išties virš horizonto, ant aiškaus giedro dangaus išsikėlė didelis juodas debesys, o tarp stiebų ir žėglių virvių sušvilpė stiprus vėjas.

Pasitraukęs nuo krašto lai o bocmanas davinėjo įskynus igulai, susidedančiai iš keturiolikos vyrų. Per keletą minučių laivas buvo parengtas kovai su besiantinančiais bursia audra. Laivo ėjimas per pus sumažėjo.

Aprašomam laike — 1860 metais „Andalūzija“ buvo geriausias būrinis laivas Čili valstybės, lengvai konkuravusios jūrose su savo kaimynu — Peru valstybe. „Andalūzija“ puikus 4 stiebų laivas, padirbdintas buvo iš stipraus Kalifornijos ažuolo. Penkių metų plaukiojime garbingai buvo atsilikęs ne tik Didžiojo, bet net Indij vandenyno audroms, kur siaučia įpatinai baisios audros. Bet dabar „Andalūzijai“ artinosi aršesnis už pirmuosius bandymas: jinsi pirmą kartą plaukė pro Kaledonijos pakraščius, kur jų audros dasiekia apogėjus. Kapitono ir bocmano širdis spaudė blogas nujautimas; tik jauna, nemačiusi dar didžiųjų baisenybių igula ramiai luoke audros, nenumatydami grėšiančio pavojaus. Bet delto tik ir džiaugėsi kapitonas su bocmanu, nes būtų blogiau, jeigu igula tai būtų supratusi.

— Kai pučia šie stiprūs vėjai iš dešiniojo šono, tai pas čilietis paprastai buva maža vilties išvengti didelės nelaimės, — kalbėjo Retonas, žiūrėdamas į jūros toli.

— Nejaugi ir čia taip baisios audros, kaip ir ties Kordiljerai? — ūmai užklausė bocmano kono tai jaunas, skambus balsas. Senas jūreivis greitai atsigrėžė.

A, tai jūs, pone Pedro? — Ir panelė su jumisi — sušuko bocmanas, pamatęs jauną gražų 25 m. amžiaus vyriškį ir su juo 17 m. merginą. — Išėjote pasižiūrėti, ką reiskia mūsų skubus tryptimas? — Taip, pone Pedro, „vilivaisai“ ir čia siaučia neblogiau, kai mūsų pakrantėse... Na, panelė, besiantintis mums, audrai staugiant, šokis vargu bau jums patiks, — neatsargiai pajū kavo senis bocmanas su jauna mergina.

— Man abelnai viskas čia nepatinka, — pridūrė mergina.

— Na, duos Dievas, laimingai atliksime belaukiamą šį kį. o jau ir mūsų kelionės galas netoli, — tęsė bocmanas, norėdamas iš dildyti savo neatšergumą.

Vos tik pratarė paskutini žodį, — sušvilpė vėjas, laivą metė aukštyn ir per kraštus užtelėjo didžiulė vandens banga. Bocmanas, jaunoji porėlė ir besiantiantis prie jų kapitonas tik tik atsilaikė neparbloktai ant grindų. Panelė perbalo iš baimės, o jos kavalierius pasiskubino nuvesti ją žemyn į kambarį.

— A, a, nusigando! — pasityčiodamas prabilo junga Emilijo ir beždžioniškėmis grūnasomis palydėjo porėlę. — Na, o man begalo linksma prie šios muzikos... Na gi, vėjai, žiaurios audros, pūkite smarkiaul linksminkite mano širdužę, griezkite greičiau geriausią šokį!

Ir jis, dainuodmas kokią tai laukinę dainelę, leidoi šokti ant šlapio ir šlidių laivo grindų.

Užimtas didesniais rūpesniais kapitonas, nekreipė dėmesį išdykėlio jungos paikystes, bet užtat senis bocmanas tuojaus vaikina numalšino, pristatęs prie darbo.

— Bijausi, kad neužeitų vėtra — sukurs: — prabilo kapitonas į sugrįžusį iš kajutės jauną ponaitį. — Pone, Pedro prašau jūsų, kaip jūreivio sūnaus ir žmogaus gerai nusimanančio jūrininkystėje, prižiūrėti stiebų ir žėglių skyrių, o aš pats stosiū prie vairo.

— Gerai, kapitone... O ar darėte šiandien matavimą?

— Žinoma.

— Kokiam mes dabar astume nuo krantų?

— Pusantrą šimto mylių nuo Bualabos ilankos.

— Ar negalima kur nors nuo audros išlėpti?

— Visiškai nėra tokios vietos, o ir laiko permaža, juk audra čia pat.

— Ką gi darysi! Būsime pasirengę, — patraukęs pečiai atsakė jaunuolis ir nuėjo prie stiebų, o kapitonas pasiskubino prie vairo.

Tuo tarpu audra, pasiuntusi pirną perspėjimą, ruošėsi į generalinį mūši. Dangus užtemo, o nelaimės nešėjas debesys vis labiau, placiū sklaidėsi ant horizonto, vieton pilko — persimainė į juoda.

Pro laivą ištisais pulkais baimingai klykdami lėkė paukščiai į krantą. Šis apsiroikimas, tas skubotas paukščių į krantą pasitraukimas ir lėmė baisios audros besiantinimą.

— Nėra ka sakyti, linksma mus naktelė laukia! — sumurmėjo Retonas, linguodamas galvą.

— Ne veltui visi paukšteliai taip skuba į savo gūstas uolose. Ir aš pats mielai sėdėčiau savam nainely, negu čia.

Buvo 6 valanda vakaro. Saulė, minutėlei sušvitus raudonu kai kraujas disku, nusileido už horizonto.

— Dabokite akylai! Audra mus atakuoja! — pasigirdo kapitono išskymas.

Karčiai sušniokstė, užvirė jūra. I visas puses išsilakstė putojančios bangos, — tai buvo pirmasis banguojančios jūros drebulys. Audra pakol kas šelbė savo prisiartinimą atskirais puolimais, kurčiam krikime, aštriame žviegime, tai liūdnu bumbėjimu, tarai tūkstančiai žmonių balsų šauktūsi pagalbos. Debesis apsiurbė dangų, užgulė jūrą. Retkarčiais buvo girdima tūlimas dundulavimas ir trėškėjimas, lyg tūkstančių kanuolių trenksmai.

Suglaudusi žėglius „Andalūzija“ plaukė siaures link, skers į rytų vėją, stengdamosi nepamesti tiesaus savo kelio ir neatidurti tolyn į vandenyną.

Pagaliau visai sutemo. Atrodė, kad būsiausia tamsybė nusileido ant jūros. Kas minutė darėsi baisesiu, sielas slėgė sunkus nujautimas. Nurimo ir išdykėlis Emilijo, nors įtikinėjo draugus, kad nieko nebija, tik šios pekliskos tamsos nepakenčias. — Iškirščiau seniui bocmanui kokį šposą — vienok jis nieko nepamatys, toj pekliskoj tamsoj: šitai tai man ir nepatinka, — aiškiai nosi junga.

Tuo tarpu bocmanas su kapitonu buvo prie vairo ir žvalgėsi jūron, Kudlota senio galva kaip a. t ratukų kraipėsi į visas puses, o įpratę akys permatė tamsą, tarsi jose būtų, dar tais laikais neišrasti, elektros prozektoriai.

Mūsų skaitytojų žiniai.

Daugeliui iki šol siuntinėjome laikraštį, kaip prenumeratos kandidatams bargan, laukdami prisijūniant prenumeratos pinigų.

Šį numerį siunčiame paskutinį. Kad gerbiamieji skaitytojai nepaliktumet be laikraščio, kviečiama, gavus šį numerį, tuojaus pasiūsti pinigus, kad galėtumėm be sutrukdymo pasiūsti sekantį numerį.

«P. A. L.» administracija.

Nuo Redakcijos.

Dauguma laikraščio skaitytojų mano, kad laikraštį talpinami skelbimai išėina iš pačios redakcijos ir nuo laikraščio priklaus.

Todėl dar kartą pranešame mūsų skaitytojams, kad visa, kas skelbimuose parašyta pareina ir priklauso nuo tų įstaigų, kurios skelbia laikraštį mokėdamos už vietą. Redakcija gi už skelbimų turinį jokios atsakomybės neneša.

Redakcija.

Prenumeratos kaina.

«Pietų Amerikos Lietuvis» prenumerata Brazilijoje ir visoje pietų Amerikoje.

Metams 16\$000

pusmečiui 8\$000

trims mėnesiams 4\$000

Kitose šalyse ir Lietuvoje:

Metams 3 dol.

pusmečiui 1 1/2 dol.

atskiras num. 5 amer. centai.

Pajieškėjimų skelbimai 3 kartus skelbiant kainuoja: maži 3\$600; didesni 5\$000

Pinigus galima siūsti apdraustais, arba įvertintais laiškais, galima ir pašto ženklais Brazilijoje.

Vincas Sakalauskas prašomas atsilankyti Dr. Mašado kontoroje, rua Wachington Luiz 32-A nr. žemės reikalu.

Pašto dėžutė.

Redakcijoj yra laišakai:

V. Ciurlioniui, K. Bacevičiui, Ald. Valbasytei, M. Domininkaitenei, L. Valbasiui, N. Pauriui.

— Blogi dalykai! murmėjo senis bocmanas. Bet dar, tik pasakaitė, o pati paaka dar bus vėliau...

(tasa seka.)

(Pabaiga iš pirmo puslapio.)

Amerikiečiams priimti komisija.

Šiemet Gegužės mėnesio 15 dieną bus švenčiama Lietuvos 10-ies metų Nepriklausomybės paminėjimas. Į tą šventę ruošiasi atvykti didelė Š. Amerikos lietuvių ekskursija. Šiai ekskursijai priimti susidarė specialis komitetas, prie vyriausio sukaktuvėms ruošti komiteto.

Nepriklausomybės paminklas Marijampolėj.

Nepriklausomybės sukaktuvių minėjimo komitetas projektuoja Marijampolėj pastatyti Lietuvos Nepriklausomybės paminklą.

Paminklas kainuosias 10.000 litų.

Šaudo žmones.

„Vilniaus Aido“ pranešimu, Vilniaus-Trakų apskr. Pabaronės sodžiaus ūkininkui Budėnui medžiojant savo miške važiuo pro šalį Varėnos stoties poručnikas ir Kamorūnų girininkas Jankovskis, pamatęs Budėną be jokios priežasties į jį šovė. Sužeistąjį nugabeno Vilniaus ligoninėn. Prieš du metus girtas lenkų polic. nušovė ūkininką Kašėtą iš Mergazerio sodžiaus.

Lietuvos boksininkas Vinča laimi antrą kartą prieš vokiečius.

Vasario 17 dieną Karaliaučiuje Vinča antrą kartą laimėjo kumštynės prieš Vloblevskį.

Lietuviai! nepraleiskite nei vieno „Pietų Amerikos Lietuvis“ numerio neperskaitę.

Tautiečių balsai.

FAZ. S. JOSÉ.

Gerbiamoji Redakcija.

Štai vieną dieną į mūsų plantaciją patenka „P. A. Lietuvis“ ir kaip buvo malonu žiūrėti į jį, kur aiškiai, tartum, skambėjo jame prigimtos kalbos žodžiai.

Taigi tuojaus, be jokio abejojimo nutariau sau jį užsirašyti, nors dar ir trumpam laikui...

Užsisakau tik trims mėnesiams delto, kad mano gyvenimas dar nėra nusistovėjęs, bet sakau, kad gal nebus tokios savaitės, kad neatlėks į pirkį „P. A. Lietuvis“!

J. P.

G. Administracija!

Vieną sekmadienį atėjo į užmirštą mūsų kavos plantaciją senai laukiamas „P. A. Lietuvis“.

Tartum tą dieną visas pasaulis atsikėlė iš gilaus miego ir pradėjo eiti paprastąjį gyvenimą, nes kada dar nieko nežinojome apie savo tautiečių judėjimą, mūsų pasaulis tylėjo. Dabar tartum mūsų Tėvynė prisiartinė arti mūsų! Ir pirmieji žodžiai: „Pietų Amerikos Lietuvis“, maloniai pervėrė širdį, o toliau sekė prigimtoje kalboje įvairiausios žinios, žinėlės, nuotikiai ir t. t.

Ir aš tuojaus su didžiausiu noru, nieko nelaukdamas būtinai sau tariu „P. A. L.-vį“ užsirašyti, kad kiekvieną sekmadienį raščiau jį savo pašto skrynutei: malonei su savo tėvais visi skaitytumėm brazilikuose namuose. Dar jaunas esu Brazilijos gyventojas ir tas pavadinimas „milereisas“ dar nenorom atsilankyti į mano kišenę, todėl aš užsisakau tik 6 mėnesiams. Visus pirmuosius numerius labai prašau man atsiųsti... S. P.

In Lietuvius bedarbius ir tuos, kurie rimtai mano stoti prie pastovaus naudingo ateičiai darbo.

Kultūriška savo ūkiu ir apsiėjimu su darbininkais ir kolonistais, visada teisingai ir tiksliai atmokanti už darbį FAZENDA BELLA VISTA, savin. Henrique da Cunha Bueno, prie Sorocabos gelžk. linijos, stotis Ipaussū, reikalinga europiečių, įpatinai lietuvių šeimynų, nuolatiniems darbams kavos plantacijose.

Norintieji išvaziuoti į šiuos darbus, tiesiai kreipkitės į Imigracijos Istaigą S. Paulo mieste, paduodami laikraštį su šiuo skelbimu.

S. P. Redakcijos apie šią fazendą surinktas žinios patenkinančios. Sulig šio skelbimo važiote lietuvių šeimoms rimtai patariame.

„P. A. L.“ Redakcija.

Visi Gerkite

TIRTAI ALU

BRAHMA FIDALGA

Geriausias šių laikų, daugiausia vartojamas alus. Jis yra visur vartojamas ir neturi sau konkurentų.

CASA EBERT

RUA CONCEIÇÃO 1 NR.
prie S-ta Ephygenia bažnyčios
telefonas 4-7972

PIRMOS RUŠIES VYRIŠKŲ
RUBŲ SIUVYKLA

dirbama sulig užsakymu.

kalbama vokiškai, lietuviškai,
rusiškai. 21

Ieško na 5 žemdirbių šeimos
kurios galėtų geromis sąlygomis įsigyti eau

Žemės ūkius

10 kil. nuo stoties Taubaté (3 val. trauk. nuo S. Paulo į Rio) 25 alk. ger s žemės (terra roxa) su 4 gyv. namais, cukraus išdirbimo mašinos. 1 alkeras ryžių, 1000 kavos medžių, (apie 10 metų) 2 alk. gerų cukr. nendrių, 3 centn. sodinta bulvių ir daržovių kaip: kukurūzų, pupų, kopūstų, pipirų, svogūnų ir gėlių. Parsiduoda su gyvuliais ir inventorium, ar be jo.

PARSIDUODA DEL SAVININKO SENATVĖS.

Fužneti agencija „UNIVERSAL“, rua dos Andradas 44 Nr. 20 and.
nuo 8 ligi 11 val. ir nuo 2 ligi 6 val. po pietų.

VAISTINĖ

„Auksas Briedis“

VOKIŠKA FARMACIJA

Insteigta 1858 metais

CONRADO MELCHER ir C-o

55. Rua São Bento 33 nr. S. PAULO

BUTO NUOMOS PINIGUS METATE Į BALĄ

Kad taip nebūtų reikia pirkti žemės sklypelį S. Paulo priemiesty VILLA ARMANDA

priešais Lapa ir Agua Branca vietoj, vadinamoj Piquery. Ten yra 64 fabrikai. Kas sekmadienį su autobusu atvykite pasiteirauti Rua Guaycurūs nr. 10 Šiokiadieniais kreipkitės, Rua Direita 8 A. vobrelajo. 8 les 12 ir 15. Kalbėtis su Dr ANDREA DÓ. 51 Geri sklypai, nuosavybė tikra, vaisiniai medžiai ir t. t.

DAKTARAS MEDICINOS SALVADOR CONTI

Moterų ligos ir operacijos.

Patarimai neščioms ir konsultacija. 54

Priėmimai: rua 11 de Agosto nr. 2 nuo 9 iki 12 ir nuo 4 iki 6 val.

Gyven. butas: rua Domingos de Moraes nr. 66. nuo 1-os iki 3 v.

TARNYBAS

geruose turtinguose namuose ir laikina iki tarnybai apsigyvenimą gausite tikrai per oficialę darbu aprūpinimo agentūrą. S. Paulo, Largo Paysandú 18 Nr.

Restoranas Budapešt

Rua Santa Ephygenia 113

TIKRIAUSIA VENGRIŠKA VIRTUVĖ

Savininkas prityres Europos viešbučių laikytojas.

Dieną ir naktį gaunama šilti valgiai.

TIKRA VENGRIŠKA DEGTINĖ — PŪC. 1\$200.

Prie pietų tris kart savaitę pyragaičiai.

MENIU KAINUOJA 2\$000

Griežia tikras vengrų - čigonų orkestras

Savin.:

TEMESVARER [LADISLAV 17 ir C-ia

Jeigu norite gerai

Išsimaudyti

Tai eikite į mūsų maudykles

Rua Xavier Toledo nr. 28 27

JEIGU REIKALINGA JUMS

išgauti asmens liūdymą, pilietybės dokumentus, nustatyti ieškinių teisėtumą, paduoti prašymus ar kiti panašūs reikalai atlikti, kreipkitės į kontorą

„UNIVERSAL“

Taip pat šioje kontoroje gaukite smulkias žinias žemės pirkimo-pardavimo reikalais. Čia bus smulkiausias žinios apie parduodamas žemes netik Brazilijoje, bet ir visoj Pietų Amerikoje.

Adresas: S. Paulo, rua dos Andradas 44 nr. 20. andar. Laiškams: Agencija de Propaganda e Comercio „Universal“, S. Paulo, 20 Caixa postal 3902 Nr.

Suikalbėsite ir Lietuviškai.

Banco Germanico

SÃO PAULO

RUA ALVARES PENTEADO 19

kertė rua da Quitanda

RIO DE JANEIRO

Rua da Alfandega 2

SANTOS

Rua 15 de Novembro 164

Pašto, telegrafo perlaidos į Rusiją, Lietuvą, Estiją, Latviją

22

Korespondentas Lietuvoje

LIETUVOS KOMERCIJOS BANKAS KAUNE

REIKALINGI DARBININKAI

su šeimomis į žinomas geras fazendas, kreiptis nuo vasario 6 dienos „Pietų Amerikos Lietuvio“ Redakcijon 42 Rua dos Andradas Nr. 44 nuo 5 iki 6 val. po pietų.

Namai ir sklypai ismokeitnai

Parduodame pigiai ir smulkiais įmokėjimais „Parque Paulistano“ prie S. Paulo, stotis São Miguel; arti Penos. Virš 1850 pardavimų jau atlikta. 25 namai pastatyta per šį mėnesį! Daug šeimynų lietuvių, rusų, austrų ir vokiečių. Namelį įrengiame per 15 dienų ir duodame veltui iki Penai susisiekimą kasdien.

Ieškome gerų pardavimui agentų, mokame nuošimčius.

Informacijos: RUA S. BENTO NR. 80.

Sekmadieniais, rua da Penha 54 (Penha)

NORINTIEJI ISIGYTI

Žemės ūkį nuosavybėn aplankykite pavyzdgingiausią koloniją, zacijos įstaiga São Paulo valstijoje

Dr. Labieno da Costa Machado.

RUA WASHINGTON LUIZ 32-A

Tik ši d džiulė įstaiga gali patenkinti Jūsų reikalavimus.

52

Pasaulinės žinios

LIETUVA.

Ryga. 9. III. (H). Telegrafas iš Kauno praneša, kad čia tapo suimti Dr. Draugelis ir Mikšys (abu U. S. gos. Red.). Kaltinami kurstyje kariuomenės prieš dabartinę vyriausybę.

Lietuvos-Lenkijos ginčo svarstymas atidėtas.

Geneva. 9. III. (U. P.). Tautų Sąjungos Taryba nutarė svarstyti Lietuvos-Lenkijos ginčą sekancioje Tarybos sesijoje birželio mėnesyje.

Rinkimų rezultatai Londone.

London. 9. III. (H.). Rinkimuose į Londono miesto tarybą konservatoriai gavo 77 vietas, darbo partija 42 vietas ir liberalai 5 vietas.

Didelis gaisras.

„Daily Mail“ korespondentas telegrafuoja iš Madrasto, kad Elloraj įvykęs gaisras sunaikino 4000 namų. 8000 žmonių liko be pastogės ir nustojo turto, vienas žuvo ugnyje ir vienas žmogus labai apdegė.

Studentų riaušės Bogotoje.

Kolumbijos sostinėje Bogota vyksta didelės studentų riaušės ir manifestacijos nukreiptos prieš respublikos prezidentą. Kovo 9 dieną apie 600 studentų išėjo į gatves gieddami Marseljetę ir šaukdami: „Šalin tironą Gomez!“ Išimaisius policijai uždrausti tolimesni manifestacijų vykdymą, manifestantai susirėmė gatvėse su policija. Keli studentai nukauti ir daugelis suimti.

Kita diena įvyko studentų moterų manifestacijos. Studentų korporacijos kepuraitėse, persijuosę pečius juodais raikščiais studentės šaukė: „Šalin vyriausybę!“

Suimta daug advokatų, vakstybinių ir komercinių įstaigų tarnautojų, dalyvavusių manifestacijose kartu su studentais.

Iš Brazilijos.

Baisi katastrofa mieste Santos.

Santos miestas, kai kuriomis savo dalimis, įpatinai prie pat centro, remiasi į gan aukštus kalnus. Į šių kalnų šonus atremia miestas, puikiais, dideliais ir mažesniais namais. Daug gražių vilų randasi pačiame kalne. Pastaruoju metu nuolatiniai lytūs paplovė granito sluoksnius jungiančią žemę ir įvyko baisi katastrofa.

Kovo m. 10 d. 5 val. ryto ties puikiais miesto ligoninės namais virto didesnė stataus kalno dalis, granito didžiuliai gabalai ir kietas žemės sluogsniai griovė, laužė visa, kas tik pasipainiojo.

250 žmonių užmušta, arba užgriautaa 25 namai sunaikinti, užgriauta didesnė dalis didžiulės miesto ligoninės, užgriuve dvi artimos gatvės.

Tuojaus po to baisius įvykio buvo išaukta gaisrininkai, kariuomenė greitai pagalba, visu ligoninių ir Raudonojo kryžiaus personalas gėbėti sužeistuosius ir atkasti užgriuvusius. Iš S. Paulo buvo pasiūta specialiai traukiniais 400 gaisrininkų ir visa atsarginė policija pagalba.

Užgriautuose ir sunaikintuose namuose žuvo išsios šeimynos.

Riaušės Egipte.

Kairo. 9. III. (E.). Anglų Egipto santykiu blogėja. Egipte padėtis labai rimta ir toli gražu ne Anglijos naudai. Nacionalistai veikia visoje šalyje, rengdami triukšmingas demonstracijas. Kairo studentai demonstrantai sunaikino 14 komercinių užsienio įstaigų, iš jų 8 anglų. Iyko kruvinių susirėmimų su kariuomena. Šiandien mieste gyvenimas apmiręs. Daugelis komercinių užsienio įstaigų uždarytos. Policija daro mieste tvarką.

Puola Šiaur. Amerikos mokyklas.

Assuit mieste (Egipte) 500 studentų užpuolė Šiaur. Am. Kolegija, graisdami kolegijos studentams ir reikalaudami eiti kartu su jais protesto manifestacijon prieš Angliją. Kolegijos studentams atisakius, egiptiečiai puolė kolegija ginkluoti akmenimis, išdaužė langus ir sužeidė kolegijos direktorių.

„New York Times“ korespondentas praneša, kad Kairo mieste taip pat buvo užpultas Šiaur. Amerikos mokyklas, akmeniais išdaužyti langai, apkulti profesorai. Išikišus kariuomenei, įvyko susirėmimas vartojant šaunmuosius ginklus.

„New York Times“ korespondentas praneša, kad Kairo mieste taip pat buvo užpultas Šiaur. Amerikos mokyklas, akmeniais išdaužyti langai, apkulti profesorai. Išikišus kariuomenei, įvyko susirėmimas vartojant šaunmuosius ginklus.

Berlyne streikuoja transporto darbininkai.

Kovo 9 d. telegrafas praneša, kad šiandien austreikavo virš 1000 automobilių transporto darbininkų. Prie jų prisidėjo ir kitų profesijų darbininkai.

Žemė dreba.

Frenkos observatorija (Italijoje) užregistravo 8.500 tolimo žemės drebėjimą, kuris pasikartojė trijų valandų bėgyje. Tą patį užregistravo ir Benevento observatorija.

Užgriauta ir sunaikinta viena fabrika su 40 dirbusių tuo laiku žmonių. Prie gelbėjimo darbų tuojaus buvo pastatyta į 2000 žmonių. Pirmą dieną pavyko atkasti 42 žmones, bet visi negyvi. Santos miesto gyventojai sukilo didžiausioje panikoje. Katos trofos vietoje dejosai baisi tragedija išlikusių gyvais tėvų, vaikų, giminių.

Ši kalno Monte Serrat katastrofa sujudo visą šalį. Sostinėje Rio de Janeiro buvo iškabintos gėdulos vėlavos.

Nužudė mergaitės užpuolimą.

Rio. Kovo 10 d. vietinis gyventojas, eidamas gatve nakties metu pamatė, kad nežinomas vyras užpuolė jauną mergaitę. Ji pribėgęs pareikalavo mergaitę paleisti. Užpuolikas išsitraukęs peilį puolė gelbėtoją ir perpiovė dešinią petį ir ranka, bet pastarasis spėjo išsitraukti durklą ir mergaitės užpuolimą nudūrė vietoje.

Kruvina scena Limeiroj

Pedro de Oliveira, vedęs, pamylėjo savo kaimynę 23 m. amž. merginą. Po kelių mėnesių juodviejį draugystės, mergina, mylimajį kovo 11 d. pasikvietė pas save. Besikalbėdami susibarė „mylimoji“ išsitraukusi skustuvą perpiovė „mylimajam“ gerklę ir pati save pasiūvė.

Pardavėjas sužeidė klientą.

Rio de Janeiro buvo toks mas, tai mūsų moterys pirmuti-

atsitikimas: dantistas Astrogildo nuėjo optikos krautuvėn nupirkti „keturių storių“ stiklą. Pardavus pardavėjui prašytą stiklą, dantistas paklausė, ar tikrai toks kurį prašė. Pardavėjas atsakė: „Nesu toks „ladronas“ kaip Tamsa!“ Iš to susiginėjo. Pardavėjas tuo pačiu stiklu kirto dantistui į galvą ir sunkiai sužeidė.

Rėp.

Šeimynos drama.

Lietuvos pilietis Sakalauskas atvykęs su žmona ir pagyvenęs kurį laiką fazendoj persikėlė gyventi S. Paulo miestan. Gavęs darbą fabrike, diena dienos vaikščiojo darban, žmona šeimninkavo namie. Po nekuriu laiko pasklido gandai, kad jo žmona pradeda „linksmiai“ gyventi, bet jis netikėjo, nors kai ką keisto pastebėdavo žmonos atsinešimuose. Vieną kartą parėjęs iš darbo rado pas žmoną „svetį“ angliavėžį. Žmona pasiteisino ir kaip nieko nebuvo. Kiek vėliau žmona užsimanė paimti geresnį kambarį; vyras sutiko, pesikraustė į švėrų, erdvų kambarį, kaip žmona aiškino teks mokėti pigiai, tik 70\$000 į mėnesį. Vėliau paaiškėjo, kad ji mokanti iš tikrųjų 125\$000. Pats gyvenimas juodviejū dar labiau pablogėjo.

Žmona pareiškė, nenorinti su vyrų daugiau gyventi, ji turinti kitus. Kreipėsi į policiją, bet policija atsakė jiems duoti atsisakymą. Tada žmona pareiškė Sakalauskui, kad ji išsinešintų ir su ja daugiau negyventų. Sakalauskas apleido savo namus ir išvažiavo dirbti į provinciją.

„Žmona“ likusi viena pradėjo tikrai „plėti“ gyvenimą. Po nekuriu laiko Sakalauskas gauna iš S. Paulo nuo giminių laiška, kuriame rašoma, kad jo žmona visiškai pasidavė, net viešai, nieko nebedama, gyvenimą veda. Sakalauskas tai perskaitęs, labai susigraudė ir nuėjęs su draugais upen mandytis nueiskandino. Lavonas tapo surastas ir vietoje kapuose palaid tas. Taip tragikai užbaigė nelaimingas emigrantas suardyta gyvenimą.

J. D. a.

Slidūs lietuvių „keliai“ Brazilijoj.

Gal niekur pasauly nėra keistesnių vyrų, kai braziliečiai. Ir gal jokios moterys ir merginos nėra tokios lengvabūdės ir išsigimėlės, kai europietės.

Nuo jų neatsilieka, ir kai kurios lietuvaitės, net ir aplenkia kitų tautų moteris.

Užtenka material europietei tik šypelti gatvėj, kai tuojaus pasukį ją paseks pulkas braziliečių.

Brazilijoj moterys laikosi senų tradicijų ir viešai nepasirodo. Užtat europietės tų „tradicijų“ visai nesilaiko, todėl turbūt ir vyrams braziliečiams jos taip patinka.

Gudrios patvirkę Europos moterys vietas vyrus taip „mauja“, kad šie net iš turtingo luomo visa užmirę aikvoja kokiam nors Europoj visų paniekintai „lakštingalai“ visa, ką tik užsi-geidžia. Nenuostabu, kad tokios Europietiško pasaulio atmosferos, čia važinėja nuosavais dovanotais automobiliais, gyvena gražiose pamsamydovose vilose.

Dauguma mūsų lietuvių stovi taipgi ant slidaus „kelio“.

Prakeikta pas mūsų moteris mada: pamatė nors ir niekiausią niekam vertą vyrą — ir prilipti, kai skruzdė prie medaus, bi tik svetintautis, nors ir beždžionei būtu lygus. Savuosius niekina, net lietuviškai kalbėti nenori, nors vietine kalba vos vos krevezoja.

Kaip rodo išveivų gyvenimas, tai mūsų moterys pirmuti-

nės mūsų Tautos pardavikės, jos kai pasauindytos vėro nutautinimo darbą.

Bet visa tai būtų pusė bėdos, jeigu mūsų lietuviškos, bijodamos pasenti, tekėtų už braziliečių, bet tai ateitinka labai retai. 90 nuoš. meilių „kavaliere“, gerai pasinaudoję, meta „mylimasias“, o joms tada jau belieka kibiti į kitus, arba tiesiog pasakius užsimti meilės „bizniu“. Ir iš tikrųjų iš mūsų tampa puikiasios „komersantės“, nežino jos gėdos, nuodėmės, visi žmogiškos dorovės įstatai — niekis.

Nenuostabu, kad niekas kitas, bet tik mūsų moterys privėdė prie to, kad braziliečiai visas europietes „graziuoju“ „puta“ vardu vadina. Kokia širdimi tenka visa tai perkeisti doroms lietuviškos moterims ir merginoms — sunku aprašyti. Kokią gėdą tenka nukesti ir lietuviams vyrams, bei kiekvienam lietuviui — tai baisu.

Valdykitės, mergaitės, valdykite drauges, nes jų gyvenimas greitai virs pūvančiu mėšlynu. Blogus palinkimus slėpkite tarp savųjų ir nerodykite svemimtaučiams, jeigu jau negalite susivaldyti.

D a m o k l a s .

Negražus lietuvių pasielgimas.

Nors negražu apie lietuvių pasielgimus rašyti, bet tokį pasielgimą negalima nutylėti.

Vasario mėn. 12 d. Brodovskio apylinkėj atėjo du lietuviai į p. Baldo Pavičio krautuvę, kur jie buvo sutikti ton gyvenančiais lietuvišiais, paklausti iš kur jie, pasisakė esą iš fazendos São João Artinopolio apylinkės, kuriuo tuojaus pradėjo klausinėti, kaip jie ten gyvena ir ar gera fazenda, kas daugiausia rūpi lietuviams norintiems ateinančiais metais permainyti gyvenamąsias vietas, iš kurių vienas vardu Povilas Astrauskas tuojaus pradėjo pasakoti ir girti fazendą, kad žemė gera ir lengvai apdirbama taip, kad du darbininkai apdirba per dieną iki 900 medelių ir daugiau visokių gerumų. Toliau jis pradėjo pasakoti apie savo drašumą, kad, girdi syki mano sąskaitai netinkant, per truputį būčiau savo nušoves savo pona ir kad po to atsitikimo visi jo bijosi ir kad dabar fiskalius iš tolo skrybėlė jam nuima ir t. t.

Nepaisant to viso p. Dominikas Brazys pasikvietė svečius, kaip brolius į savo gyvenamą butą kur juos priėmė ir pavaišino; taip jiems besipasaikojant į p. D. B. butą atėjo fiskalius n rėdanas su juo pasikalbėti, svečias sužinojęs, kad tas yra fiskalius, pašokęs pradėjo rėkauti ir keikkti, kad visi fiskalai šunys, vagys ir kitais biauriais žodžiais, fiskalius nieko nesakydamas tuojaus pastraukė, kas ir p. D. B. nelabai patiko, bet niko svečiui nesakydamas toliau sau kalbėjo.

Sekancią dieną svečiam išėjus p. D. B. turėjo išklausti fiskalius iškalbėjimą, kuris sakė, kad toks svečio pasielgimas labai negražus ir pavadinęs tokį svečią bolševiku.

Dabar kaip teko girdėti ir sužinoti apie jų gyvenimą ir „geras fazendas“, pasirodo, kad jų gerumai virto blogumu, nes ir pats p. P. A. jau ketino pabėgti, bet juo nelaimė savininkas išsėdėjo ir atgal grąžino.

Sai k-kių lietuvių yra, patys blogose fazendose gyvena ir kitus dar pritraukti mano, turbūt tuo būdu manydami savo gyvenimą pagerinti.

Aš manau, kad jau laikas mums lietuviams susirasti ir stengtis aukštinti, bet nežeminti mūsų tautos vardą.

Lietuvis.

Invairenybės.

Kelionė į mėnulį.

Šiu metų vasario mėnesyje Vienos astronomų draugijos posėdy garsus fizikas Dr. Franc Geft padarė pranešimą apie praktišką įvykdytą Žiul Verno svajonių — su įpatingos raketos pagalba pasiekti žmonėms mėnulį.

Operuodamas dabartinės fizikos ir technikos daviniais, pranešėjas pareiškė, kad jau atėjo laikas nuo žodžių eiti prie darbo ir praktikoje įvykinti raketos į mėnulį pasiuntimą.

Apibrėžė planus pasiuntimo trijų iš eilės raketų. Pirmosios 2 turi pralėkti tam tikrą kelią žemės atmosferos ribose ir grįžti ant žemės, trečia gi raketa turi būti paleista į mėnulį ir turi nusileisti ant tamsaus mėnulio ploto, o nuo žemės turi būti tēmyjamas šis raketos nusileidimas.

Kita stadija — pasiuntimas raketos pagalba į mėnulį žmonių, kaipo fantastingojo projekto įvykdytas.

Šis pranešimas mokslininkų buvo išklaucytas visu rimtumu ir karštu delnų plojimu pagirtas; visa tai rodo, kad mokslininkai su taja nuomone, kaip praktikoje įvykdoma sutinka. R e p.

Žmogžudžių draugija.

Pradžioje vasario mėnesio Čikago mieste įvyko komersantų ir teisininkų susirinkimas aptarti kovos būdams su žmogžudžiais ir plėšikais mieste, kadangi nepaprastai tankios pasidarė mieste žmogžudystės ir ginkluoti plėšimai.

Susirinkimas ilgai svarstęs padėtį nieko kito neišgalvojo, kaip tik sudaryti su galvažudžiais ir plėšikais sutartį ir duoti jiems piniginę duoklę, kad jie liautūsi pildę žmogžudystes. Šis nutarimas galima pilnai pateisinti prisiminus Čikagos miesto kriminalinės policijos atidengtą žmogžudžių ir plėšikų organizaciją, kuri žmogžudystes atlieka sulig nustatyta kaina. Jau net už 24 dolerius galima buvo užsakyti nužudymą žmogaus. Jeigu auka būva iš aukštesnio luomo — nužudymo mokesnis taip pat didesnis mokama. Čikagos miesto galya paskelbė gyventojams, kad susekus organizaciją, gyventojai bus ramesni, bet žmogžudžiai į tai atsakydami tuojaus papildė keleta žiaurių žmogžudysčių.

Port Artūro pardaviko gyvenimas.

Nepersenai laikraščiai skelbė apie būsiančią Londone bylą-ieskinį buvusio Rusijos karininko barono Igorio Cilinskio sumoje 5 milijonų anglų svarų sterlingų sulig vekseliu Japonijos vyriausybės išduotu Cilinskui už valstybės išdavimą laike Rusijos Japonijos karo. Cilinskis, Fedorovas ir Vorskis už tą milžinišką sumą išdavė japonams planus išmōtytų minų apie Port Artūrą ir Vladivostoką.

Vekseliai turėjo būti išmokėti po 10 metų, būtent 1915 metais. Bet istikus Europos karui, vekselių apmokėjimas užsėtė. Pasirodė, kad Cilinskis daug laiko gyveno lėšomis, gaunamomis vekselių sąskaiton. Ir dabar faktinuoju ieskovu jau yra ne Cilinski (Pabaiga 6 puslapy)

Neatsargumas su ginklu.

Brodovski. Vasario mėn. 26 d. tėvas su sūnum bežiūrėdami šautuvą, netikėtai iššovė ir mirtinai sužeidė tėvą Selestrą Seizera.

Tąsa iš 5 puslapio.

linskis, bet jį finansavęs anglų ir prancūzų Konzorsiumas.

1912 metais Cilinskis atvyko Ženevą ir tų vekselių sąskaiton gavo dideles pinigų sumas. Vėdė platų gyvenimą ir vienu metu bėgyje išleido 10 milijonų šveicarų frankų. Prireikus jam vėl pinigų, jis gavo jo paties parašytus sau laiškus iš Amsterdamo, japonijos vyriausybės vardu, tikrinančius vekselių tikrumą. Bet jo kreditorius paėmė abejone ir pastarieji kreipėsi į Šveicarijos teisimą. Pakvietus daugybę ekspertų ir gerai ištyrus pasiro-

REDAKCIJOS

ATSAKYMAI.

Lietuviui (Fazenda Brodowsky) raštus gavome, sunaudojome—ačiu.

Rašykite ir daugiau

dė, kad ant vekselių parašai Japonijos Maršalo Jamagata — padirbti ir kad Cilinskis padarė didžiausią aferą, kokia tik yra buvusi. Cilinskis tapo nuteistas 6 metams kalėti. Nors jis pabėgo Vokietijon, bet buvo Šveicarijai atiduotas ir atbuves bausmę vėl gyvena laisvai.

Rep.

A. M. (Fazenda Alta Mirra). Eilutes gavome —ačiu! Rašykite ir toliau. Bandykite ir prozoje. Rašykite korespondencijų apie lietuvių gyvenimą jūsų fazendoje.

K. Skorubskui. (Mooca S. Paulo). Brazilijos kariuomenėn galima pastoti tik priėmus pilietybę. Pabandyk. Tamsta stoti į Guarda Civil. Kariuomenėn stoti nepatartina. Pasirūpink Tamsta geriau surasti darbą, jaunam vaikiniui neverta tokios išėities ieškoti, kaip kad manni Tamsta ir atsizadėti Lietuvos pilietybės.

Z. Paskakuliui, Laišką

ir pinigus gavome tvarkoj. Jūsų prašymą išpildysime. Lauksime nuo Jūsų korespondencijų.

A. Podleskiui. Laišką ir pinigus gavome —ačiu! Laišką siuntinėsimė. Lauksime raštų apie Paranos estadą ir gyvenimo galimybes.

P. P. (Carangola). Laišką gavome drauge su prenumeratės pinigais —ačiu. Skelbimą talpiname. Parašykite apie Minas Gerães estados gyvenimą.

J. Sprindžiui. (São Roque). Jūsų laišką ir prenumeratės pinigus gavome —ačiu! Laišką siuntinėsimė nauju adresu.

Pinigu kursas S. Paulo Biržoj.

Doleris	8\$360
Svaras sterlingų	40\$314
Vokiečių markė	1\$995
Austrų	1\$205
Olandijos guld.	3\$367
Italų lira	\$459
Francūzų fran.	\$328
Portugalų pez.	\$395
Argentinos pez.	3\$585
Uragvajaus pez.	8\$635
Ispanijos pez.	1\$432

Skelbkite

„PIETŲ AMERIKOS LIETUVYJE“

Jeigu jums reikalinga išreklamuoti savo prekybą, ar išdirbytės įstaigą, paieškoti gimines, pažystramus, paskelbti paieškojimus apsiavedimo tikslu, paskelbti vestuves, sutuoktuves, geriausiai tai padarysite skelbdami „Pietų Amerikos Lietuvyje“.

Pelningas pinigų suvartojimas

Aplinkybėms verčiant parduoda Joinvilėje (Santa Catharina estado) ūkis iš 7 margų žemės su gyvenamu namu ir pašūro, elektros apšvietimas. Du ir pusė margo aptverta ganyklai prie gero vandens. Labai gera žemė; geriausiai tinka pieno ūkiui, arba transporto įmonei, kadangi prie pat stoties. Žemę taipgi galima išparceliuoti į sklypus namų statymui.

Suzinoti: Paul Schulz a/c. Arp & Cia Filial Joinville, estado Santa Catharina, arba „P. A. L.“ Redakcijoj.

REIKALAUKITE VISADA

BOHEMIA

SKANIAUSIĄ ALŲ

TIPO PILZEN

Tuzinas butelių 11\$000

Prstatoma į užsakytą vietą.

COMANHIA PROGRESO NACIONAL

Rua dos Italianos Nr 18—30.

Telefonai 5-2048 ir 5-2048

S. PAULO

Popierų ir rašomų reikmenų prekyba

VOKIŠKOS IR ANGLIŠKOS KNYGOS.

Visa tai pigiai gausite jūs pirkti tik mūsų krautuvėj.

LIVRARIA „GERMANIA“

Avenida S. João 106-C.

32

RUSIŠKA VAISTINĖ

Avenida Paes de Barros nr. 11 (Mooca)

Pranešu visai lietuvių visuomenei, kad aš atidariau rusišką vaistinę S. PAULO AVENIDA PAES DE BARROS Nr. 11. Didžiausias pasirinkimas visokių medicinų, užsieninių ir vietinių. Žaizdų perrišimui medžiaga ir kiti vaistijos bei cheminiai produktai.

KAINOS PIGIOS

Vaistinė atidaryta nuo 7 val. iki 11 val. vakaro, taip pat atidaro ma nakčia, kiekvienu paskambinimu. Sav. M. PODOLSKY.

Didelė smulkmenų ir gastronomijos krautuvė

BORISO KOGANO

Rua Capitão Matarazzo I Nr. (Bom Retiro)

Pasiūlome rusišką spiritą, likierius, degtinę. Įvairūs vynai — užrubežiniai ir vietiniai. Įvairių rūšių kruopos ir ruginiai miltai. Smulkūs ir kietas cukrus. Šprotai ir sardinės aukš. rūšies, tikros Rygos silkės. Visokie geriausi produktai.

Kalbama rusiškai, vokiškai ir lenkiškai.

50

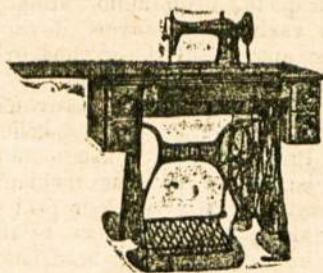
Baras ir Cukrainė

„EXCELSOR“

Avenida São João ir rua Dr. José Barros kertė os rūšies RESTORANAS CUKRAINĖ puiki pasėdėjimui vieta ore gražiame sodnely

SIUVAMOSIOS „SINGER“ MAŠINOS

PARSIDUODA

Vartotos gerame stovyje 1, 3, 5 ir 7 didumo siuvimui ir siuvinėjimui. Siuvėjams ir bat-siuviams, yra ir rankinių su dangčiu ir be jo. Garantija vieniems metams. In provinciją pasiuntimas veltui. Taipgi keičiame senas mašinas naujomis. Mūsų kainos daug pigesnės negu rinkoj. Taipgi visose ir perdirbame visokių tipų siuvas mašinas — darbą garantuojame.

Taipgi parduodame adatas ir visas reikmenis siuvasoms mašinoms.

41

Apžiūrėti:

RUA PIRATININGA 110 NR. :: TELEF. 9-0235.

PAIESKOJIMAI

PAIEŠKAU Juozą Kalasauską Pranas Krasnickas, S. Paulo, rua Piratininga 176 nr.

PAIEŠKAU merginą lietuvaite, apsiavedimo tikslu, nuo 18 iki 25 m. amžiaus. Norėčiau, kad būtų kiek apsišvietusi, protinga, tyro veido, graži. Aš esu vaikinąs 29 metų amž. aukštes, geltonplaukis, mėlynakis, pasiturintis. Esu pusininku baldų išdirbimo ir prekybos įmonės. Smulkesnias žinias suteiksiu per laišką. Pamelės rimtai apie tai manachios, malonėkite atsišaukti, prisiunčiant su laiškų ir fotografija, kurią pareikalavus — grąžinsiu. Paslaptį užlaikysiu.

Adress: P. P. rua 15 de Novembro nr. 12, CARANGOLA (E. de Minas).

Paieškojimas

Jurgis Patninkas, arba kas kitas žino prašomi pranešti jo adresą redakcijai, yra svarbus reikalas.

59

SKELBIMAS

Parsiduoda ir perkama vartotos siuvas rankinės ir kojines mašinos. Kainos pigios. Kalba rusiškai ir lenkiškai.

kai.

A. Bacevics, rua Concelheiro Ramalho nr 276 esquina da Avenida Brigadeiro Luiz Antonio (bondės: 5, 40, 47, av. C. Campos)

ELIAS CASOY

Bakalėjos, gastronomijos KRAUTUVĖ

RUA JOSÉ PAULINO 123 NR. (Bom Retiro) arti stoties Luz bondės 53, 55, 23 ir 21.

Velykoms gauta užrubežinės prekės: rusų degtinė, privačių dirbtuvių ir valst. monop. „zubrovka“, „riabinovka“, „pomerančevaja“, „Aliam kinsel“. Yra nacionalė degtinė. Visoki žuvų konservai, olandiškos visokių rūšių silkės, marinuoti ir sūdyti agurkai, kopūstai, kriėnai, garstyčiai, visokių rūšių kruopos, visoks cukrus, kava, arbata, duona, rūkytos dešros ir kumpiai. Visada švieži kiaušiniai. Visoki papirosai ir tabakas.

Kainos pigios ir prieinamos. Kalba rusiškai, lenkiškai ir vokiškai. Turime svečiams kambari, kur galima išgerti ir užkasti.